

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2023. március 9.*

„Fellebbezés – Verseny – Kartellek – Helyszíni vizsgálatot elrendelő európai bizottsági határozat – Helyszíni vizsgálat lefolytatásával szembeni jogorvoslati lehetőségek – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke – Hatékony jogorvoslatihoz való jog – 1/2003/EK rendelet – 19. cikk – 773/2004/EK rendelet – 3. cikk – A Bizottság által vizsgálati keretében lefolytatott kikérdezések rögzítése – A Bizottság vizsgálatának kezdete”

A C-693/20. P. sz. ügyben,

az **Intermarché Casino Achats SARL** (székhelye: Párizs [Franciaország], képviselik: F. Abouzeid, S. Eder, J. Jourdan, C. Mussi és Y. Utzschneider avocats)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2020. december 21-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: P. Berghe, A. Cleenewerck de Crayencour, A. Dawes és I. V. Rogalski, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek: A.-L. Meyer és O. Segnana, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Arabadjiev tanácselnök, L. Bay Larsen, a Bíróság elnökhelyettese, az első tanács bírájaként eljárva, P. G. Xuereb (előadó), A. Kumin és I. Ziemele bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: V. Giacobbo tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2022. február 24-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: francia.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében az Intermarché Casino Achats SARL az Európai Unió Törvényszéke 2020. október 5-i Intermarché Casino Achats kontra Bizottság ítéletének (T-254/17, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2020:459) részleges hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék részben elutasította az Intermarché Casino Achats-t és a közvetlen vagy közvetett irányítása alatt álló valamennyi társaságot az 1/2003/EK tanácsi rendelet 20. cikkének (1) és (4) bekezdése értelmében helyszíni vizsgálat tűrésére kötelező, 2017. február 9-i C(2017) 1056 final bizottsági határozat (AT.40466 – Tute 1) (a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott keresetét.

Jogi háttér

Az 1/2003/EK rendelet

- 2 Az [EUMSZ 101.] és [EUMSZ 102. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) (25) preambulumbekzdése értelmében:

„A versenyszabályok megsértésének felderítése egyre nehezebbé válik, és a verseny hatékony védelme érdekében a[z Európai] Bizottság vizsgálati jogkörét ki kell egészíteni. A Bizottság ezért fel kell hatalmazni minden olyan személy megkérdezésére, akinek hasznos információ lehet a birtokában, valamint az általuk tett nyilatkozatok rögzítésére. A helyszíni vizsgálat során a Bizottság által meghatalmazott tisztviselőket fel kell hatalmazni arra, hogy a vizsgálat elvégzéséhez szükséges időtartamra zár alá vételt hajtsanak végre. A zár alá vételt rendszerint 72 óránál tovább nem lehet fenntartani. A Bizottság által meghatalmazott tisztviselőket továbbá fel kell hatalmazni arra, hogy a helyszíni vizsgálat tárgyával és céljával összefüggő bármilyen lényeges információt igényelhessenek.”

- 3 E rendelet „Vizsgálati jogkörök” című V. fejezetében szerepel „A gazdasági ágazatoknak és a megállapodások típusainak vizsgálata” című 17. cikk, amelynek (1) bekezdése a következőket mondja ki:

„Amennyiben a tagállamok közötti kereskedelem alakulása, az árak merevsége vagy egyéb körülmények azt jelzik, hogy a közöspiaci verseny esetleg korlátozott vagy torzult, a Bizottság megvizsgálhatja a gazdaság meghatározott ágazatát vagy ágazatokon átnyúlóan a megállapodások valamely típusát. E vizsgálat során a Bizottság felkérheti a vállalkozásokat vagy a vállalkozások társulásait, hogy [az EUMSZ 101.] és [EUMSZ 102. cikk] végrehajtásához szükséges információkat nyújtsanak be, valamint e cél érdekében helyszíni vizsgálatokat folytathat le.”

4 Az említett rendeletnek a „Nyilatkozatok felvételének joga” című 19. cikke így rendelkezik:

„(1) A Bizottság az e rendeletben ráruházott feladatok teljesítése érdekében adatokat kérhet minden olyan természetes vagy jogi személytől, aki hozzájárul ahhoz, hogy a vizsgálat tárgyára vonatkozó információk beszerzése céljából kikérdezzék.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti kikérdezés a vállalkozás helyiségeiben történik, a Bizottság értesíti annak a tagállamnak a versenyhatóságát, amelynek területén a kikérdezés történik. Amennyiben a tagállam versenyhatósága igényli, tisztviselői segíthetnek a Bizottság által a kikérdezés lefolytatására felhatalmazott tisztviselőknek és egyéb kísérő személyeknek.”

5 Ugyanezen rendeletnek „A Bizottság helyszíni vizsgálati jogköre” című 20. cikke a következőket írja elő:

„(1) A Bizottság az e rendeletben ráruházott feladatok teljesítése érdekében a vállalkozásokkal és a vállalkozások társulásaival kapcsolatos minden szükséges helyszíni vizsgálatot lefolytathat.

(2) A Bizottság által a helyszíni vizsgálat lefolytatására felhatalmazott tisztviselők és egyéb kísérő személyek jogában áll, hogy:

- a) a vállalkozásoknak és vállalkozások társulásainak bármely helyiségébe, területére és közlekedési eszközébe belépjenek;
- b) az üzletmenethez kapcsolódó könyveket és más feljegyzéseket megvizsgálják, függetlenül attól, hogy milyen eszközön tárolják ezeket;
- c) bármilyen formában elkészítsék vagy megszerezzék az ilyen könyvek vagy feljegyzések másolatát vagy kivonatát;
- d) a helyszíni vizsgálatához szükséges időre és mértékben lepecsételjenek bármilyen üzlethelyiségeket és könyveket vagy nyilvántartásokat;
- e) magyarázatot kérjenek a vállalkozás vagy a vállalkozások társulásának bármely képviselőjétől vagy dolgozójától az ellenőrzés [helyesen: helyszíni vizsgálat] céljához és tárgyához kapcsolódó tényről vagy dokumentumról, valamint a választ rögzítsék.

(3) A Bizottság által a helyszíni vizsgálat lefolytatására felhatalmazott tisztviselők és egyéb kísérő személyek jogkörüket írásbeli meghatalmazás felmutatásával gyakorolják, amely meghatározza a helyszíni vizsgálat tárgyát és célját, valamint a 23. cikkben meghatározott büntetéseket [helyesen: szankciókat] arra az esetre, ha az üzlethez kapcsolódó könyvek és egyéb nyilvántartások hiányosak, vagy ha az e cikk (2) bekezdése alapján feltett kérdésekre adott válaszok pontatlanok vagy félrevezetőek. A Bizottság a helyszíni vizsgálat előtt megfelelő időben értesítést küld a vizsgálatról azon tagállam versenyhatóságának, amelynek területén a vizsgálatra sor kerül.

(4) A vállalkozások és vállalkozások társulásai kötelesek magukat a Bizottság által határozatban elrendelt helyszíni vizsgálatnak alávetni. A határozat meghatározza a helyszíni vizsgálat tárgyát és célját, megjelöli a vizsgálat kezdetének napját, és feltünteti a 23. és 24. cikkben előírt büntetéseket [helyesen: szankciókat], valamint azt a jogot, hogy a határozat a[z Európai Unió] Bíróság[ával] felülvizsgálható. A Bizottság az ilyen határozatot azon tagállam versenyhatóságával történt konzultáció után hozza meg, amelynek területén a helyszíni vizsgálatra sor kerül.

(5) Azon tagállam tisztviselői vagy versenyhatósága által meghatalmazott vagy kijelölt egyéb személyek, amelynek területén a helyszíni vizsgálatra sor kerül, a hatóság vagy a Bizottság kérelmére aktívan segítik a Bizottság által meghatalmazott tisztviselőket és más kísérő személyeket. Ennek érdekében a (2) bekezdésben említett jogkörök illetik meg őket.

(6) Amennyiben a tisztviselők és a Bizottság által meghatalmazott egyéb kísérő személyek megállapítják, hogy valamely vállalkozás az e cikk szerint elrendelt helyszíni vizsgálatot akadályozza, az érintett tagállam megfelelő segítséget nyújt – ha szükséges – a rendőrség vagy azzal egyenértékű végrehajtó hatóság támogatását kérve annak érdekében, hogy a fenti személyek a helyszíni vizsgálatot elvégezhessék.

(7) Amennyiben a (6) bekezdésben előírt segítségnyújtáshoz a nemzeti szabályok szerint bíróság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt meg kell kérni. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérhető.

(8) A (7) bekezdésben említett engedélyre vonatkozó kérelem esetén a nemzeti bíróság ellenőrzi, hogy a Bizottság határozata hiteles-e, és az előírányzott kényszerítő intézkedések nem önkényesek, illetve túlzottak-e a helyszíni vizsgálat tárgyának figyelembevételével. A nemzeti bíróság a kényszerítő intézkedések arányosságának ellenőrzése során közvetlenül vagy a tagállam versenyhatóságán keresztül részletes magyarázatot kérhet a Bizottságtól különösen arra vonatkozóan, hogy a Bizottságnak milyen alapon van gyanúja a[z EUMSZ 101.] és [EUMSZ 102. cikk] megsértésére, valamint hogy mennyire komoly a gyanús jogsértés, illetve milyen jelleggel keveredett az ügybe az érintett vállalkozás. Ugyanakkor a nemzeti bíróság nem kérdőjelezheti meg a helyszíni vizsgálat szükségességét, és nem követelheti, hogy bocsássák rendelkezésére a Bizottság irataiban lévő adatokat. A bizottsági határozat jogszerűségét kizárólag a Bíróság vizsgálhatja felül.”

6 Az 1/2003 rendelet „Bírságok” című 23. cikke az (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„A Bizottság határozattal bírságot szabhat ki a vállalkozásokra és vállalkozások társulásaira, amelynek mértéke nem haladhatja meg az előző üzleti év teljes forgalmának 1%-át, amennyiben azok szándékosan vagy gondatlanul:

[...]

c) a 20. cikk alá tartozó vizsgálat során az üzlethez kapcsolódóan kért könyveket vagy egyéb nyilvántartásokat hiányos formában nyújtják be, vagy a 20. cikk (4) bekezdése szerint elfogadott határozat által elrendelt helyszíni vizsgálatnak nem vetik alá magukat;

d) a 20. cikk (2) bekezdésének e) pontjával összhangban feltett kérdésre válaszolva,

- téves vagy félrevezető választ adnak,
- a Bizottság által megadott időn belül elmulasztják helyesbíteni a személyzetük valamely tagja által adott téves, hiányos vagy félrevezető választ, vagy
- elmulasztják vagy megtagadják a 20. cikk (4) bekezdése alapján elfogadott határozattal elrendelt helyszíni vizsgálat tárgyához és céljához kapcsolódó tényekre vonatkozó teljes válaszok megadását;

e) a 20. cikk (2) bekezdésének d) pontjával összhangban a Bizottság által felhatalmazott tisztviselők vagy egyéb kísérő személyek által elhelyezett záratokat feltörik.”

A 773/2004/EK rendelet

- 7 A Bizottság által az [EUMSZ 101.] és [EUMSZ 102. cikk] alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendeletnek (HL 2004. L 123., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 81. o.) az „Eljárás megindítása” című 2. cikke a (3) bekezdésében kimondja:

„Az eljárás megindítása előtt a Bizottság gyakorolhatja az [1/2003] rendelet V. fejezete szerinti vizsgálati hatáskörét.”

- 8 A 773/2004 rendeletnek „A Bizottság vizsgálatai” című III. fejezetében található a „Nyilatkozatok felvételének joga” című 3. cikk, amely a következőképpen rendelkezik:

„(1) Amikor a Bizottság az [1/2003] rendelet 19. cikkének megfelelően olyan személyt kérdez ki, aki ehhez hozzájárult, a kikérdezés megkezdésekor meg kell jelölnie a kikérdezés jogalapját és célját, és emlékeztetni kell annak önkéntes jellegére. A kikérdezett személyt tájékoztatnia kell továbbá arról a szándékáról, hogy a kikérdezést rögzíti.

(2) A kikérdezéshez bármilyen eszközt igénybe lehet venni, a telefont és az elektronikus eszközöket is beleértve.

(3) A Bizottság a kikérdezett személy nyilatkozatait bármilyen formában rögzítheti. A felvétel egy példányát jóváhagyás céljából hozzáférhetővé teszi a kikérdezett személy számára. Szükség esetén a Bizottság határidőt tűz ki, amelyen belül a kikérdezett személy közölheti vele a nyilatkozattal kapcsolatos helyesbítéseit.”

A jogvita előzményei és a vitatott határozat

- 9 A jogvita előzményeit a megtámadott ítélet 2–8. pontja az alábbiak szerint foglalja össze:

„2. Az Intermarché Casino Achats [...] az EMC Distribution – amely a Casino, Guichard-Perrachon (a továbbiakban: Casino) leányvállalata – és az ITM Alimentaire International – amely pedig az ITM Entreprises (a továbbiakban: Intermarché) leányvállalata – közös leányvállalata, amely vállalkozások elsősorban az élelmiszer-forgalmazási és nem élelmiszer-forgalmazási ágazatban tevékenykednek. Fő feladata a termékek beszerzési feltételeinek az anyavállalatai nevében és javára történő megtárgyalása, továbbá a francia jog által előírt éves megállapodás megkötése a szállítókkal.

3. Az Európai Bizottság, miután információkat kapott a Casino és az Intermarché között a mindennapi fogyasztási cikkek ágazatában folytatott információcserére vonatkozóan, meghozta [a vitatott határozatot].

4. A [vitatott] határozat rendelkező részének szövege a következő:

»1. cikk

Az Intermarché Casino Achats [...] és a közvetlen vagy közvetett irányítása alatt álló valamennyi társaság köteles túrni a mindennapi fogyasztási cikkek beszerzési piacán, a márkás termékek gyártói részére nyújtott szolgáltatások értékesítési piacán, valamint a mindennapi fogyasztási cikkek fogyasztói számára történő értékesítések piacán az [EUMSZ] 101. cikkbe ütköző összehangolt magatartásokban való esetleges részvételükre vonatkozó helyszíni vizsgálatot. Ezen összehangolt magatartások a következők:

- a) vállalkozások és/vagy vállalkozások társulásai, különösen az [International Casino Dia Corporation (ICDC)] [...] és/vagy tagjai, különösen a Casino és az AgeCore és/vagy tagjai, többek között az Intermarché között 2015 óta folytatott információcsere az élelmiszerek, higiéniai és tisztítószeres ágazatában a mindennapi fogyasztási cikkek beszerzési piacán általuk elért árengedményekről, valamint az élelmiszerek, higiéniai és tisztítószeres ágazatában a márkás termékek gyártói részére nyújtott szolgáltatások értékesítési piacán érvényesített árakról, több uniós tagállamban, különösen Franciaországban, valamint
- b) legalább 2016 óta az Intermarché és a Casino között folytatott információcsere a jövőbeni kereskedelmi stratégiáikra, különösen az áruválasztékra, az üzletek fejlesztésére, az elektronikus kereskedelemre és promóciós politikára vonatkozóan a mindennapi fogyasztási cikkek beszerzési piacán, valamint a mindennapi fogyasztási cikkek fogyasztói számára történő értékesítések piacain Franciaországban.

E helyszíni vizsgálatra a vállalkozás bármely helyiségében sor kerülhet [...]

Az [Intermarché Casino Achats] engedélyt ad a Bizottság tisztviselőinek és valamennyi általa megbízott személynek, hogy a vizsgálatot elvégezze, valamint engedélyt ad az érintett tagállam versenyhatóságának tisztviselői és általa megbízott vagy erre kijelölt más személyek számára, hogy segítséget nyújtsanak az előbbieik számára, hogy a rendes munkaidőben valamennyi helyiségébe bejussanak és közlekedési eszközét igénybe vegyék. A társaság vizsgálatra bocsátja az üzletmenethez kapcsolódó könyveket és más feljegyzéseket, függetlenül attól, hogy milyen eszközön tárolják ezeket, amennyiben a tisztviselők és más megbízottak ezt kérik, és megengedi számukra ezek helyszíni vizsgálatát, illetve azt, hogy bármilyen formában elkészítsék vagy megszerezzék az ilyen könyvek vagy feljegyzések másolatát vagy kivonatát. Engedélyezi, hogy a helyszíni vizsgálatához szükséges időre és mértékben lepecsételjenek bármilyen üzlethelyiségeket és könyveket vagy nyilvántartásokat. A helyszínen azonnal szóbeli magyarázatot ad a vizsgálat tárgya és célja vonatkozásában, ha e tisztviselők és személyek ezt kérik, és engedélyezi valamennyi képviselő vagy alkalmazott számára, hogy e magyarázatokat megadja. Azt is engedélyezi, hogy e magyarázatokat bármilyen formában rögzítsék.

2. cikk

A helyszíni vizsgálat 2017. február 20-án vagy röviddel ezután kezdődhet.

3. cikk

A jelen határozat címzettjei az [Intermarché Casino Achats] és a közvetlen vagy közvetett irányítása alatt álló valamennyi társaság.

Ezt a határozatot közvetlenül a helyszíni vizsgálat előtt közölni kell azzal a vállalkozással, amely az [EUMSZ] 297. cikk (2) bekezdése értelmében annak címzettje.«

5. Az Autorité de la concurrence (versenyhatóság, Franciaország), miután a Bizottság tájékoztatta e helyszíni vizsgálatról, a tribunal de grande instance de Créteil (créteil-i általános hatáskörű elsőfokú bíróság, Franciaország) kényszerintézkedésekről határozó bírójához fordult annak érdekében, hogy engedélyt kérjen tőle a felperes helyiségeiben történő látogatások és lefoglalások elvégzésére. A kényszerintézkedésekről határozó bíró 2017. február 17-i végzésével engedélyezte az elővigyázatossági intézkedésként kért látogatásokat és lefoglalásokat. Mivel a helyszíni vizsgálat során hozott egyik intézkedés sem tette szükségessé az 1/2003 rendelet 20. cikke (6)–(8) bekezdésének értelmében vett »kényszerítő jogkörök« gyakorlását, e végzést nem közölték a felperessel.

6. A helyszíni vizsgálat 2017. február 20-án vette kezdetét, amikor is a Bizottság ellenőrei a francia versenyhatóság képviselőinek kíséretében megjelentek a felperes székhelyén, és közölték vele a [vitatott] határozatot.

7. A helyszíni vizsgálat során a Bizottság részéről többek között az irodák meglátogatására, anyagok, különösen informatikai berendezések (hordozható számítógépek, mobiltelefonok, táblagépek, külső tárolóegységek) begyűjtésére, több személy meghallgatására és az összegyűjtött anyag tartalmának másolására került sor.

8. 2017. február 24-én a felperes levelet küldött a Bizottságnak, amelyben fenntartásokat fogalmazott meg a meghallgatások és általában a helyszíni vizsgálat lefolytatásának szabályszerűségével kapcsolatban. E fenntartásokat a Bizottságnak 2017. március 13-án küldött levélben kiegészítette.”

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 10 A Törvényszék Hivatalához 2017. április 28-án benyújtott keresetlevelével a fellebbező az EUMSZ 263. cikk alapján a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő. Keresete alátámasztása érdekében a fellebbező lényegében három jogalapra hivatkozott. Az első jogalap az 1/2003 rendelet 20. cikkének (1) és (4) bekezdésével kapcsolatos jogellenességi kifogáson, a második az indokolási kötelezettség megsértésén, a harmadik pedig a magánlakás sérthetlenségéhez való jog megsértésén alapult.
- 11 A Törvényszék pervezető intézkedések keretében felhívta a Bizottságot arra, hogy terjessze elő a feltételezett jogsértésekre utaló azon valószínűsítő körülményeket, amelyek a vitatott határozat meghozatalának időpontjában a rendelkezésére álltak.
- 12 E felhívásra válaszul a Bizottság benyújtotta többek között az érintett mindennapi fogyasztási cikkek tizenhárom olyan szállítójának 2016-ban és 2017-ben lefolytatott kikérdezéseiről készült jegyzőkönyveket, akik rendszeresen kötöttek megállapodásokat a Casinóval és az Intermarchéval (a Bizottság 2019. január 10-i válaszának Q.1–Q.13. melléklete) (a továbbiakban: a szállítók kikérdezései).
- 13 A Törvényszék a megtámadott ítéletben megsemmisítette a vitatott határozat 1. cikkének b) pontját, mivel úgy ítélte meg, hogy nem álltak a Bizottság rendelkezésére olyan kellően komoly valószínűsítő körülmények, amelyek alapján feltételezhető a Casino és az Intermarché közötti, a

jövőbeli kereskedelmi stratégiáikra vonatkozó információcserében megnyilvánuló jogsértés fennállását. A keresetet az ezt meghaladó részében elutasította, és elrendelte, hogy mindegyik fél maga viseli saját költségeit.

A felek kérelmei

- 14 Fellebbezésében a fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítélet rendelkező részének 2. pontját és következésképpen a 3. pontját;
  - semmisítse meg a vitatott határozat 1. cikkének a) pontját, és
  - kötelezze a Bizottságot a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárás összes költségének viselésére.
- 15 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
  - kötelezze a fellebbezőt a költségek viselésére.
- 16 Az Európai Unió Tanácsa azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezés első jogalapját, és
  - kötelezze a fellebbezőt a fellebbezés költségeinek viselésére.

A fellebbezésről

- 17 Fellebbezésének alátámasztása érdekében a fellebbező három jogalapra hivatkozik. Az első jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék több tekintetben is tévesen alkalmazta a jogot, amikor elutasította az 1/2003 rendelet 20. cikke (1) és (4) bekezdésének a helyszíni vizsgálatok lefolytatásával szembeni jogorvoslati lehetőségek hiánya miatti jogellenességére alapított kifogást. A második jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék megsértette az 1/2003 rendelet 19. cikkét, a 773/2004 rendelet 3. cikkét és az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 7. cikkét, amikor megállapította, hogy a Bizottság által a rendelkezésére álló valószínűsítő körülmények kellően komoly jellegének igazolása érdekében benyújtott jegyzőkönyvek nem szenvednek a bizonyító erejüket érintő eljárási szabálytalanságban. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék megsértette a magánlakás sérthetlenségéhez való jogot, amikor elutasította a fellebbező arra alapított érvét, hogy a vitatott határozat nem határolja be a helyszíni vizsgálat időtartamát.

A helyszíni vizsgálatok lefolytatásával szembeni jogorvoslati lehetőségek hatékonyságára vonatkozó elemzés keretében a Törvényszék által több tekintetben elkövetett téves jogalkalmazásra alapított, első jogalapról

A felek érvelése

- 18 A fellebbező azzal érvel, hogy a Törvényszék több tekintetben is tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 46–79. pontjában elutasította az 1/2003 rendelet 20. cikke (1) és (4) bekezdésének a helyszíni vizsgálatok lefolytatásával szembeni jogorvoslati lehetőségek hiánya miatti jogellenességére alapított kifogást.
- 19 Első kifogásával a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék által a megtámadott ítélet 51. pontjában tett állítással ellentétben az EJEB 2008. február 21-i Ravon és társai kontra Franciaország ítéletében (CE:ECHR:2008:0221JUD001849703), 2010. december 21-i Société Canal Plus és társai kontra Franciaország ítéletében (CE:ECHR:2010:1221JUD002940808), 2010. december 21-i Compagnie des gaz de pétrole Primagaz kontra Franciaország ítéletében (CE:ECHR:2010:1221JUD002961308), valamint 2014. október 2-i Delta Pekárny a.s. kontra Cseh Köztársaság ítéletében (CE:ECHR:2014:1002JUD000009711) az Emberi Jogok Európai Bírósága nem mondta ki azt, hogy a jogorvoslati lehetőségeket összességükben kell értékelni annak vizsgálatakor, hogy teljesülnek-e ezen bíróságnak a hatékony jogorvoslatához való jogra vonatkozó követelményei. A Törvényszéknek a megtámadott ítélet 69. pontjában szereplő azon megállapítása tehát, miszerint a hatékony jogorvoslat fennállása értékelhető számos olyan jogorvoslati lehetőség átfogó elemzése alapján, amelyek külön-külön nem felelnek meg az Emberi Jogok Európai Bírósága által támasztott követelményeknek, téves jogalkalmazáson alapul.
- 20 Második kifogásában a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék mindenképpen tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állította, hogy a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségek lehetővé teszik a helyszíni vizsgálatok lefolytatásával kapcsolatos valamennyi vita uniós bíróság elé terjesztését.
- 21 Elsősorban a fellebbező azt hangsúlyozza, hogy a Törvényszék nem végezte el a helyszíni vizsgálatok keretében hozott határozatokkal szemben rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségek teljes körű elemzését, hanem *ad hoc* módon hivatkozik az ügyvédek és ügyfelek közötti érintkezés bizalmas jellege címén való védelem iránti kérelmet elutasító bizottsági aktusokkal szembeni keresetre, valamint a vállalkozás alkalmazottai magánéletének védelme iránti kérelmet elutasító bizottsági aktusokkal szembeni keresetre, amely kereseteket a Törvényszék a megtámadott ítélet 61. és 62. pontjában említette meg. Ez utóbbi kereset ezenkívül jelenleg bizonytalan, és emiatt nem hatékony (EJEB, 2010. szeptember 10., Mac Farlane kontra Írország, CE:ECHR:2010:0910JUD003133306).
- 22 Másodsorban a Törvényszék nem jelöl meg semmilyen azonnali jogorvoslati lehetőséget a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat alapján hozott más intézkedéseknek – mint például a helyszíni vizsgálat hatálya alá nem tartozó dokumentumok lefoglalásának – a vitatása érdekében. A helyszíni vizsgálat alá vont vállalkozásnak meg kell várnia az EUMSZ 101. cikk alkalmazásával kapcsolatos eljárást lezáró végleges határozatot ahhoz, hogy az ilyen intézkedéseket vitathassa, amint az a Törvényszék ítélkezési gyakorlatából kitűnik. Márpedig az Emberi Jogok Európai Bírósága a 2010. december 21-i Société Canal Plus és társai kontra Franciaország ítéletében (CE:ECHR:2010:1221JUD002940808) és a 2010. december 21-i Compagnie des gaz de pétrole

- Primagaz kontra Franciaország ítéletében (CE:ECHR:2010:1221JUD002961308) az ilyen jogorvoslati lehetőséget elégtelennek ítélte, mivel az bizonytalan, és nem történik meg észszerű időn belül.
- 23 Harmadsorban a Törvényszék által a megtámadott ítéletben hivatkozott többi jogorvoslat sem felel meg a Charta követelményeinek.
  - 24 Először is a megtámadott ítélet 59. pontjában hivatkozott, a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozattal szembeni kereset nyilvánvalóan elégtelen, mivel *per definitionem* nem vonatkozik a helyszíni vizsgálat lefolytatására.
  - 25 Ráadásul a helyszíni vizsgálatot elrendelő olyan esetleges új határozattal szembeni, a megtámadott ítélet 69. pontjában említett kereset, amely a helyszíni vizsgálatot elrendelő első határozatot követően jogellenesen lefoglalt iratok felhasználásán alapul, bizonytalan és hipotetikus.
  - 26 Másodszor a vállalkozásnak a megtámadott ítélet 60. pontjában hivatkozott azon lehetősége, hogy akadályozza a helyszíni vizsgálati intézkedéseket annak érdekében, hogy ezt követően az akadályozás miatt szankciót kiszabó határozattal szembeni keresetet indítson, és ennek keretében vitassa a helyszíni vizsgálat lefolytatását, nem minősül hatékony jogorvoslatnak, amint azt a Bíróság a közelmúltban a 2020. október 6-i État luxembourgeois (Adózással kapcsolatos információk iránti kérelemmel szembeni jogorvoslati jog) ítéletben (C-245/19 és C-246/09, EU:C:2020:795, 66. pont) kimondta, és amint azt az Emberi Jogok Európai Bírósága már régen elismerte. E jogorvoslat fennállása – azon túl, hogy bizonytalan, mivel a Bizottság által hozott, szankciót kiszabó határozattól függ – azt is feltételezi, hogy a vállalkozás vállalja a bíróság kockázatát.
  - 27 Harmadszor, mivel a helyszíni vizsgálat lefolytatása – bizonyos különleges intézkedésekre vonatkozó kivételtől eltekintve – nem képezheti kereset tárgyát, nem lehet ideiglenes intézkedést kérni.
  - 28 Negyedszer, ami a megtámadott ítéletben hivatkozott, szerződésen kívüli felelősség megállapítása iránti keresetet illeti, a fellebbező hangsúlyozza, hogy 2008. február 21-i Ravon és társai kontra Franciaország ítéletében (CE:ECHR:2008:0221JUD001849703, 33. §) az Emberi Jogok Európai Bírósága kimondta, hogy a kártérítés igénybevételének lehetősége nem helyettesíti a hatékony bírósági felülvizsgálatot, mivel az nem teszi lehetővé a házkutatás alapján hozott intézkedések szabályszerűségének ellenőrzését.
  - 29 A Törvényszék tehát tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatára és a Charta 47. cikkére tekintettel a fennálló jogorvoslati lehetőségek – külön-külön vagy együttesen – lehetővé teszik a helyszíni vizsgálatok lefolytatásával szembeni hatékony jogorvoslatihoz való jog biztosítását.
  - 30 Negyedsorban a fellebbező azt állítja, hogy a különböző jogorvoslatoknak a Törvényszék által figyelembe vett összetett kombinálása mindenképpen összeegyeztethetetlen a jogszabályoknak a jogalany számára való átláthatóságának és érthetőségének követelményével, különösen valamely alapvető jogot illetően. Megjegyzi továbbá, hogy az ilyen összetettség nem szükséges. Az Unió ugyanis a francia joghoz hasonlóan könnyen biztosíthatná a helyszíni vizsgálatok lefolytatásával szembeni azonnali jogorvoslatihoz való jogot.
  - 31 A Bizottság és a Tanács vitatja a fellebbező érvelését.

A Bíróság álláspontja

- 32 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 46–79. pontja, amelyet a fellebbező az első jogalap keretében vitat, azon indokok részét képezi, amelyekkel a Törvényszék elutasította az 1/2003 rendelet 20. cikke (4) bekezdésének jogellenességére vonatkozó, arra alapított kifogást, hogy a helyszíni vizsgálat keretében hozott intézkedésekkel szembeni jogorvoslat hiánya miatt sérül a hatékony jogorvoslathoz való jog.
- 33 Közelebbről a megtámadott ítélet 46–50. pontjában a Törvényszék mindenekelőtt emlékeztetett arra, hogy a hatékony jogorvoslathoz való jogot a Charta 47. cikke, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én aláírt egyezmény (kihirdette: az 1993. évi XXXI. tv.; a továbbiakban: EJEE) 6. és 13. cikke rögzíti. Miután emlékeztetett arra, hogy az EJEE – amíg az Unió nem csatlakozott hozzá – nem minősül az uniós jogrendbe szervesen beépülő jogi eszköznek, így a jogszerűség vizsgálatát kizárólag a Chartában biztosított alapvető jogokra tekintettel kell elvégezni, a Törvényszék hangsúlyozta, hogy mind a Charta 52. cikkéből, mind az e cikkekre vonatkozó magyarázatokból az következik, hogy az EJEE rendelkezéseit és az Emberi Jogok Európai Bíróságának e rendelkezésekre vonatkozó ítélkezési gyakorlatát figyelembe kell venni a Charta rendelkezéseinek adott ügyben való értelmezése és alkalmazása során.
- 34 E tekintetben megállapította, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata szerint a házkutatásokkal kapcsolatban a hatékony jogorvoslathoz való jog tiszteletben tartását a következő négy feltétel fényében kell megvizsgálni, azaz először is fenn kell állnia a házkutatást elrendelő határozat vagy a házkutatás keretében hozott intézkedések szabályszerűségének mind ténybeli, mind jogi szempontból hatékony bírósági felülvizsgálatának, másodszor szabálytalanság megállapítása esetén a rendelkezésre álló jogorvoslatnak vagy jogorvoslatoknak lehetővé kell tenniük vagy az intézkedés végrehajtásának megakadályozását, vagy – amennyiben már sor került jogellenes intézkedésre – az érdekelt számára a megfelelő orvoslást, harmadszor az érintett jogorvoslatnak biztosan hozzáférhetőnek kell lennie, negyedszer pedig a bírósági felülvizsgálatnak észszerű határidőn belül kell megtörténnie.
- 35 A Törvényszék ezt követően a megtámadott ítélet 51. pontjában rámutatott arra, hogy ezen ítélkezési gyakorlatból az is kitűnik, hogy valamely helyszíni vizsgálati intézkedés lefolytatása hatékony bírósági felülvizsgálat tárgyát kell, hogy képezhesse, és hogy a felülvizsgálatnak a szóban forgó ügy sajátos körülményei között kell hatékonyan lennie, ami magában foglalja a helyszíni vizsgálat tárgyát képező vállalkozás rendelkezésére álló összes jogorvoslati lehetőség figyelembevételét, és így e jogorvoslati lehetőségek átfogó elemzését. A Törvényszék a megtámadott ítélet 54. és 55. pontjában úgy ítélte meg, hogy mivel a hatékony jogorvoslathoz való jog tiszteletben tartása vizsgálatának azon jogorvoslati lehetőségek átfogó elemzésén kell alapulnia, amelyek a helyszíni vizsgálat keretében hozott intézkedések felülvizsgálatát eredményezhetik, nincs jelentősége annak, hogy az egyedileg vizsgált jogorvoslati lehetőségek külön-külön nem felelnek meg a hatékony jogorvoslathoz való jog fennállásának megállapításához szükséges feltételeknek.
- 36 A Törvényszék ezenfelül a megtámadott ítélet 56. és 57. pontjában megjegyezte, hogy azon a lehetőségen kívül, hogy a Bizottság meghallgatási tisztviselőjéhez kérelmet nyújthatnak be, hat olyan jogorvoslati lehetőség van, amely lehetővé teszi a helyszíni vizsgálati intézkedésekkel kapcsolatos kifogások uniós bíróság elé terjesztését, azaz a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozattal szembeni kereset, a helyszíni vizsgálat akadályozását az 1/2003 rendelet 23. cikke (1) bekezdésének c)–e) pontja alapján szankcionáló bizottsági határozattal szembeni kereset,

bármely olyan jogi aktussal szemben benyújtott kereset, amelyre vonatkozóan teljesülnek az ítélezési gyakorlatban a keresettel megtámadható jogi aktust illetően kialakított feltételek, amely jogi aktust a Bizottság a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatot követően és a helyszíni vizsgálati intézkedések lefolytatása keretében fogadja el – mint például bizonyos dokumentumoknak az ügyvédek és ügyfelek közötti érintkezés bizalmas jellege alapján történő védelme iránti kérelmet elutasító határozatot –, az EUMSZ 101. cikk alapján indult eljárást lezáró határozattal szembeni kereset, az ideiglenes intézkedés iránti kérelem és a szerződésen kívüli felelősség megállapítása iránti kereset.

- 37 A Törvényszék a megtámadott ítélet 58–66. pontjában kifejtette, hogy miért véli úgy, hogy e jogorvoslati lehetőségek lehetővé teszik a helyszíni vizsgálatok lefolytatásával kapcsolatos kifogások uniós bíróság elé terjesztését.
- 38 Végül a Törvényszék a megtámadott ítélet 68–78. pontjában elvégzett elemzés végén megállapította, hogy úgy tekinthető, hogy a helyszíni vizsgálati intézkedések lefolytatásának a jelen ítélet 36. pontjában felsorolt összes jogorvoslati lehetőségből álló felülvizsgálati rendszere megfelel az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélezési gyakorlatából eredő négy feltételnek.
- 39 Így a megtámadott ítélet 79. pontjában a Törvényszék a hatékony jogorvoslathoz való jog megsértésére alapított, az 1/2003 rendelet 20. cikke (4) bekezdésének jogellenességére vonatkozó kifogást elutasította.
- 40 Az első kifogást illetően, amely azon alapul, hogy a Törvényszéknek a különböző jogorvoslati lehetőségeket külön-külön kellett volna megvizsgálnia annak eldöntése érdekében, hogy a helyszíni vizsgálat keretében hozott intézkedésekkel szembeni hatékony jogorvoslathoz való jog biztosított-e, emlékeztetni kell arra, hogy a hatékony jogorvoslathoz való jogot a Charta 47. cikke rögzíti.
- 41 Arra is emlékeztetni kell, hogy a Charta 52. cikkének (3) bekezdése pontosítja, hogy amennyiben a Charta olyan jogokat tartalmaz, amelyek megfelelnek az EJEE-ben biztosított jogoknak, akkor e jogok tartalmát és terjedelmét azonosnak kell tekinteni azokéval, amelyek ezen egyezményben szerepelnek (2019. november 19-i A. K. és társai [A legfelsőbb bíróság fegyelmi tanácsának függetlensége] ítélet, C-585/18, C-624/18 és C-625/18, EU:C:2019:982, 116. pont).
- 42 Márpedig, amint az a Charta 47. cikkéhez fűzött magyarázatokból kitűnik – amelyeket az EUSZ 6. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének és a Charta 52. cikke (7) bekezdésének megfelelően figyelembe kell venni a Charta értelmezéséhez –, e 47. cikk első és második bekezdése megfelel az EJEE 13. cikkének, illetve 6. cikke (1) bekezdésének (2019. november 19-i A. K. és társai [A legfelsőbb bíróság fegyelmi tanácsának függetlensége] ítélet, C-585/18, C-624/18 és C-625/18, EU:C:2019:982, 117. pont). Az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélezési gyakorlata szerint az EJEE 6. cikkének (1) bekezdése ezen egyezmény 13. cikkéhez képest *lex specialis*-nak minősül, mivel az előbbi rendelkezés szigorúbb követelményei tartalmazzák az utóbbi rendelkezés követelményeit (EJEB, 2022. március 15., Grzęda kontra Lengyelország, CE:ECHR:2022:0315JUD004357218, 352. §, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).

- 43 A Bíróság ezenkívül kimondta, hogy biztosítania kell, hogy a Charta 47. cikkének első bekezdésére vonatkozó értelmezése olyan védelmi szintet biztosítson, amely nem sérti az EJEE-nek az Emberi Jogok Európai Bírósága által értelmezett 13. cikkében rögzített védelmi szintet (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 26-i *Belastingdienst kontra Toeslagen* [A fellebbezés felfüggesztő hatálya] ítélet, C-175/17, EU:C:2018:776, 35. pont).
- 44 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az EJEE 13. cikkében biztosított védelem nem terjed odáig, hogy a jogorvoslat különös formáját írja elő (EJEB, 2008. március 20., *Boudaïeva és társai kontra Oroszország*, CE:ECHR:2008:0320JUD001533902, 190. §), és még ha a belső jogban biztosított egyetlen jogorvoslat sem felel meg önmagában véve e 13. cikk követelményeinek, e jogorvoslatok összességükben megfelelhetnek azoknak (EJEB, 2020. július 10., *Mugemangango kontra Belgium*, CE:ECHR:2020:0710JUD000031015, 131. §, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 45 Ezenkívül az EJEE 8. cikkében rögzített, a magánlakás tisztelőben tartásához való jog megsértése esetén a jogorvoslat az EJEE 13. cikke értelmében akkor hatékony, ha a felperes hozzáférhet olyan eljáráshoz, amely lehetővé teszi számára, hogy vitassa a házkutatás és a foganatosított lefoglalások szabályszerűségét, és megfelelő orvoslást kapjon, amennyiben azokat jogellenesen rendelték el, vagy hajtották végre (EJEB, 2017. január 19., *Posevini kontra Bulgária*, CE:ECHR:2017:0119JUD006363814, 84. §).
- 46 E tekintetben az Emberi Jogok Európai Bíróságának az EJEE 6. cikkének (1) bekezdésére, illetve 8. cikkére vonatkozó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy házkutatás esetén a helyszíni vizsgálatra vonatkozó előzetes bírói engedély hiánya, amely engedély behatárolhatta vagy felülvizsgálhatta volna e helyszíni vizsgálat lefolytatását, ellensúlyozható az ilyen vizsgálati intézkedés jogszerűségének és szükségességének *de facto* utólagos bírósági felülvizsgálatával, feltéve hogy e felülvizsgálat a szóban forgó ügy sajátos körülményei között hatékony. Ez azt jelenti, hogy az érintett személyek el tudják érni a vitatott intézkedésnek és lefolytatásának mind ténybeli, mind jogi szempontból hatékony bírósági felülvizsgálatát. Amennyiben a szabálytalannak minősülő intézkedésre már sor került, a rendelkezésre álló jogorvoslatnak vagy jogorvoslatoknak lehetővé kell tenniük, hogy megfelelő jóvátételt nyújtsanak az érintett számára (EJEB, 2014. október 2., *Delta Pekárny a.s. kontra Cseh Köztársaság*, CE:ECHR:2014:1002JUD000009711, 86. és 87. §, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 47 Ily módon, mivel a helyszíni vizsgálat utólagos bírósági felülvizsgálata bizonyos feltételek mellett ellensúlyozhatja az előzetes bírósági felülvizsgálat hiányát, és mivel „a rendelkezésre álló jogorvoslatnak vagy jogorvoslatoknak” kell megfelelő jóvátételt nyújtaniuk, meg kell állapítani, hogy főszabály szerint a rendelkezésre álló jogorvoslatokat összességükben kell figyelembe venni annak eldöntése érdekében, hogy a Charta 47. cikkében foglalt követelmények teljesülnek-e.
- 48 Egyébiránt, mivel a fellebbező kifogás útján az 1/2003 rendelet 20. cikkének jogellenességére hivatkozott, a Törvényszéknek – amint arra a főtanácsnok a *Les Mousquetaires és ITM Entreprises kontra Bizottság* ügyre vonatkozó indítványának (C-682/20 P, EU:C:2022:578) 51. pontjában rámutatott – az e kifogásról való határozathozatal érdekében a helyszíni vizsgálatok keretében hozott intézkedések bírósági felülvizsgálati rendszerének átfogó, a szóban forgó ügy sajátos körülményeit meghaladó értékelését kellett elvégeznie.
- 49 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a fellebbező tévesen állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a helyszíni vizsgálatok lefolytatásának vitatása érdekében rendelkezésre álló összes jogorvoslati lehetőséget átfogóan elemezte.

- 50 Ennélfogva az első kifogást el kell utasítani.
- 51 Ami a második kifogást illeti, elsősorban meg kell állapítani – amint arra lényegében a főtanácsnok is rámutatott a *Les Mousquetaires* és *ITM Entreprises* kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványának (C-682/20 P, EU:C:2022:578) 66. pontjában –, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat hiánya valamely jogorvoslati lehetőség hatékonyságának tagadása céljából nem bírhat döntő jelentőséggel.
- 52 Ezenfelül a Törvényszék által a megtámadott ítélet 62. pontjában hivatkozott azon lehetőség, hogy keresetet indítsanak a vállalkozás alkalmazottai magánéletének védelme iránti kérelmet elutasító határozattal szemben, csupán azon állandó ítélkezési gyakorlat konkrét esetre történő alkalmazását jelenti, amely szerint a felperes érdekeit érinteni képes, annak jogi helyzetét jelentős mértékben módosító, kötelező joghatásokat kiváltó intézkedések az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránti keresettel megtámadható jogi aktusoknak minősülnek, amint arra lényegében a főtanácsnok is rámutatott a *Les Mousquetaires* és *ITM Entreprises* kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványának (C-682/20 P, EU:C:2022:578) 67. pontjában.
- 53 Másodsorban a fellebbező arra alapított érvelését illetően, miszerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel nem azonosított semmilyen, a helyszíni vizsgálat hatálya alá nem tartozó dokumentumok lefoglalásának vitatása érdekében rendelkezésre álló azonnali jogorvoslati lehetőséget, tisztázni kell, hogy – amint az a megtámadott ítéletnek a fellebbező által vitatott 69. pontjából kitűnik – ez az érvelés olyan helyzetre vonatkozik, amelyben az érintett helyszíni vizsgálat, amely keretében esetleg a helyszíni vizsgálat hatálya alá nem tartozó dokumentumokat is lefoglalnak, nem vezet jogsértést megállapító és szankciót kiszabó határozathoz, hanem új vizsgálat indítását és helyszíni vizsgálatot elrendelő új határozat meghozatalát eredményezi.
- 54 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy az említett 69. pontban a Törvényszék a megtámadott ítélet 57–66. pontjában általa megvizsgált különböző jogorvoslati lehetőségekre hivatkozott, és ezen ítélet 59. pontjában többek között megállapította, hogy a helyszíni vizsgálat alá vont vállalkozások megsemmisítés iránti keresetet indíthatnak helyszíni vizsgálatot elrendelő új határozat ellen, és így vitathatják az e határozatot megalapozó valószínűsítő körülmények jogszerűségét arra hivatkozva, hogy azokhoz az előző helyszíni vizsgálat során szabálytalanul jutottak hozzá.
- 55 Egyébiránt a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat alapján hozott intézkedések vitatására irányuló azonnali jogorvoslati lehetőségeket illetően meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 56. és 57. pontjában helyesen állapította meg lényegében azt, hogy e vállalkozásoknak lehetőségük van arra, hogy keresetet indítsanak bármely olyan jogi aktussal szemben, amelyet a Bizottság helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatot követően – többek között a helyszíni vizsgálati intézkedések foganatosítása keretében – hoz, feltéve hogy az ítélkezési gyakorlatban kialakított feltételekre tekintettel e jogi aktus keresettel megtámadható.
- 56 Harmadsorban, ami a Törvényszéknek a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozattal szembeni keresetre, a helyszíni vizsgálat akadályozását az 1/2003 rendelet 23. cikke (1) bekezdésének c)–e) pontja alapján szankcionáló bizottsági határozattal szembeni keresetre, az ideiglenes intézkedés iránti kérelemre és a szerződésen kívüli felelősség megállapítása iránti keresetre vonatkozó, a megtámadott ítéletben szereplő értékeléseit illeti, a jelen ítélet 47. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék egyetlen, a helyszíni vizsgálati intézkedéssel érintett vállalkozás rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőséget sem zárhatott ki, amennyiben az adott jogorvoslat lehetővé teszi az e helyszíni vizsgálat keretében hozott egy vagy több intézkedés vitatását.

- 57 Ennek felidézését követően először is rá kell mutatni arra, hogy kétségtelen, hogy a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozattal szembeni kereset nem minősülhet a helyszíni vizsgálat keretében később hozott intézkedésekkel szembeni jogorvoslati lehetőségnek, mivel valamely jogi aktus jogszerűségét az e határozat elfogadásának időpontjában fennálló jogi és ténybeli körülményekre tekintettel kell értékelni, így a határozat elfogadását követő aktusok nem befolyásolhatják annak érvényességét (lásd ebben az értelemben: 2019. október 17-i Alcogroup és Alcodis kontra Bizottság ítélet, C-403/18 P, EU:C:2019:870, 45. és 46. pont, valamint azt ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 58 Ugyanakkor, amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 69. pontjában rámutatott, abban az esetben, ha a szóban forgó helyszíni vizsgálat nem a jogsértést megállapító és szankciót kiszabó határozathoz, hanem új vizsgálat megindításához és helyszíni vizsgálatot elrendelő új határozat elfogadásához vezet, a helyszíni vizsgálat alá vont vállalkozások e határozattal szemben megsemmisítés iránti keresetet indíthatnak a határozatot megalapozó valószínűsítő körülmények jogszerűségét arra hivatkozva vitatva, hogy azokhoz az előző helyszíni vizsgálat során szabálytalanul jutottak hozzá.
- 59 Márpedig, amint az a megtámadott ítélet 59. pontjából kitűnik, az ilyen kereset a helyszíni vizsgálatot elrendelő ezen új határozat megsemmisítéséhez vezethet, ha a Bizottság által a korábbi helyszíni vizsgálat során hozott intézkedések nem felelnek meg az azt elrendelő határozatok hatályának (lásd ebben az értelemben: 2015. június 18-i Deutsche Bahn és társai kontra Bizottság ítélet, C-583/13 P, EU:C:2015:404, 56–67. és 71. pont). Ebből következik, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor e jogorvoslati lehetőséget figyelembe vette.
- 60 Másodszor, ami a helyszíni vizsgálat akadályozását az 1/2003 rendelet 23. cikke (1) bekezdésének c)–e) pontja alapján szankcionáló bizottsági határozattal szemben az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott keresetet illeti, igaz, hogy a Bíróság már kimondta, hogy az olyan nemzeti szabályozás, amely azon személlyel szemben, aki információk birtokában van, és akihez az illetékes nemzeti hatóság ezen információk közlésére kötelező határozatot intéz, kizárja annak lehetőségét, hogy közvetlen keresetet indítson e határozattal szemben, nem tartja tiszteletben a Charta 47. cikkében biztosított hatékony jogorvoslathoz való jog lényeges tartalmát, ebből következően pedig az ilyen szabályozás ellentétes a Charta 52. cikkének (1) bekezdésével (2020. október 6-i État luxembourgeois [Adózással kapcsolatos információk iránti kérelemmel szembeni jogorvoslati jog] ítélet, C-245/19 és C-246/09, EU:C:2020:795, 69. pont).
- 61 A Bíróság azonban azzal az indokkal jutott erre az értelmezésre, hogy ez az információkkal rendelkező személy, aki nem az információközlést elrendelő határozat alapjául szolgáló vizsgálat által érintett adóalany, nem fordulhat bírósághoz, hacsak nem szegi meg e határozatot azáltal, hogy megtagadja az abban előírt adatközlés teljesítését, és ily módon kiteszi magát az e határozat megsértéséhez fűződő szankciónak (2020. október 6-i État luxembourgeois [Adózással kapcsolatos információk iránti kérelemmel szembeni jogorvoslati jog] ítélet, C-245/19 és C-246/09, EU:C:2020:795, 68. pont).
- 62 Márpedig a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozattal érintett vállalkozások nincsenek ezzel összehasonlítható helyzetben. Amint ugyanis arra a főtanácsnok a Les Mousquetaires és ITM Entreprises kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványának (C-682/20 P, EU:C:2022:578) 79. pontjában rámutatott, az 1/2003 rendelet 23. cikkének (1) bekezdése alapján a helyszíni vizsgálat akadályozása esetén hozott bizottsági határozattal szembeni kereset nem az egyetlen olyan jogorvoslati lehetőség, amely a helyszíni vizsgálat alá vont vállalkozások rendelkezésére áll a helyszíni vizsgálat lefolytatása során hozott intézkedések szabályszerűségének vitatása érdekében.

- 63 Harmadszor, ami a fellebbező azon érvét illeti, amely lényegében a Törvényszék által a megtámadott ítélet 64. és 65. pontjában hivatkozott ideiglenes intézkedés iránti kérelem hatékonyságát vitatja azzal az indokkal, hogy a helyszíni vizsgálat lefolytatása – bizonyos különleges intézkedésekre vonatkozó kivételtől eltekintve – nem képezheti alapkereset tárgyát, elegendő emlékeztetni arra, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 61. és 62. pontjában említett, az EUMSZ 263. cikk alapján keresettel megtámadható intézkedésekre csak példálózó jelleggel hivatkozott.
- 64 Negyedszer, ami a szerződésen kívüli felelősség megállapítása iránti keresetet illeti, noha az EJEB 2008. február 21-i Ravon és társai kontra Franciaország ítéletének (CE:ECHR:2008:0221JUD001849703) 33. §-ából kitűnik, hogy házkutatás esetén a kizárólag kártérítést lehetővé tevő kereset önmagában nem garantálhatja a tisztességes eljáráshoz való jog, valamint a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jog tiszteletben tartását, ez nem jelenti azt, hogy egy ilyen kereset nem tartozhat az érintett vállalkozások rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségek körébe, és nem biztosíthat számukra megfelelő jogorvoslatot, különösen abban az esetben, ha egy már foganatosított helyszíni vizsgálati intézkedés szabálytalansága megállapításra került.
- 65 Ennélfogva a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor e keresetet is figyelembe vette a vállalkozások azon lehetőségének átfogó elemzése keretében, hogy vitassák a helyszíni vizsgálat keretében hozott intézkedéseket.
- 66 Egyébiránt, amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 78. pontjában rámutatott, az EUMSZ 101. cikk alkalmazására vonatkozó eljárást lezáró határozat bizonytalan jellegét és elfogadásának határidejét azon tényre figyelemmel kell vizsgálni, hogy e határozat meghozataláig a Bizottság nem foglalt véglegesen állást a jogsértés fennállásáról és a helyszíni vizsgálat alá vont vállalkozás ezt követő szankcionálásáról. Márpedig a helyszíni vizsgálat során elkövetett szabálytalanságok miatt valamely vállalkozásnak okozott bizonyos káros hatások csak az ilyen határozat elfogadásának – ha arra sor kerül – időpontjában valósulhatnak meg, amint arra a főtanácsnok a Les Mousquetaires és ITM Entreprises kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványának (C-682/20 P, EU:C:2022:578) 59. pontjában rámutatott.
- 67 Ezzel szemben, amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 78. pontjában szintén rámutatott, ha e határidőn belül valósulnának meg más, a helyszíni vizsgálat alá vont vállalkozás számára hátrányos következmények, mint például a Bizottság károkozó magatartása vagy az összegyűjtött információk alapján helyszíni vizsgálatot elrendelő új határozat elfogadása, e vállalkozás azonnal és a jogsértési eljárás kimenetelének bevárása nélkül kártérítési keresetet vagy a helyszíni vizsgálatot elrendelő új határozat megsemmisítése iránti keresetet indíthatna a bíróság előtt.
- 68 Negyedsorban és végül, ami a fellebbezőnek a helyszíni vizsgálatok lefolytatásának vitatásához szükséges jogorvoslati lehetőségek rendszerének összetettségére vonatkozó állításait illeti, hangsúlyozni kell, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának a jelen ítélet 46. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlata szerint az EJEE 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményeknek való megfelelés érdekében fontos, hogy a házkutatással érintett vállalkozásoknak lehetőségük legyen kifogásaik érdemi vizsgálatára, és megfelelő jóvátételben részesülhessenek. Ezzel szemben az nem követelmény, hogy a házkutatást elrendelő határozat alapján a hatóság által hozott intézkedésekkel szemben felhozható valamennyi kifogást egy és ugyanazon jogorvoslat keretében tehessék meg.

- 69 Ennélfogva a második kifogást, és következésképpen az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

Az arra alapított, második jogalapról, hogy a Törvényszék több tekintetben is tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a Bizottság által a rendelkezésére álló valószínűsítő körülmények kellően komoly jellegének igazolása érdekében benyújtott jegyzőkönyvek nem szenvednek a bizonyító erejüket érintő eljárási szabálytalanságban

A felek érvelése

- 70 Második jogalapjával a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette az 1/2003 rendelet 19. cikkét, a 773/2004 rendelet 3. cikkét és a Charta 7. cikkét, amikor a megtámadott ítélet 190–202. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság által a rendelkezésére álló valószínűsítő körülmények kellően komoly jellegének igazolása érdekében benyújtott jegyzőkönyvek nem szenvednek olyan eljárási szabálytalanságban, amely érinthetné a bizonyító erejüket.
- 71 Először is a Törvényszék azáltal, hogy a megtámadott ítélet 190. pontjában úgy ítélte meg, hogy az 1/2003 rendelet „Vizsgálati jogkörök” című V. fejezetének szabályai nem alkalmazhatók a hivatalos vizsgálat megindítását megelőzően, különbséget tett az eljárás két szakasza között, vagyis a hivatalos vizsgálat megindítását megelőző és az azt követő szakasz között, márpedig ilyen különbségtétel sem az 1/2003 rendeletből, sem a 773/2004 rendeletből nem tűnik ki.
- 72 Az 1/2003 rendelet V. fejezete, amelyben e rendelet 19. cikke szerepel, nem tesz semmilyen különbséget hivatalos és nem hivatalos vizsgálat, illetve előzetes és előrehaladott vizsgálat között. Egy ilyen különbségtétel egyébiránt feloldhatatlan fogalommeghatározási és elhatárolási problémákat okoz. Ezenkívül a 773/2004 rendelet emlékeztet arra, hogy az eljárás megindítása előtt a Bizottság gyakorolhatja az ezen V. fejezet szerinti vizsgálati jogköreit. Ráadásul a Törvényszék által feltett írásbeli kérdésekre a Bizottság által adott válaszokból kitűnik, hogy a Bizottság maga is úgy vélte, hogy az 1/2003 rendelet 19. cikke és a 773/2004 rendelet 3. cikke alkalmazandó a szállítók kikérdezéseire.
- 73 Másodszor, a Törvényszék azon állítását, miszerint az e rendelkezésekben előírt alaki követelmények a jelen ügyben nem alkalmazhatók, nem támasztja alá a megtámadott ítélet 91. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat, amely a közigazgatási eljárás időtartama észszerű jellegének értékelésére vonatkozott.
- 74 Ráadásul a Törvényszék által a megtámadott ítéletben bevezetett, az előzetes vizsgálat és a vizsgálat között tett különbségtétel ugyanolyan jellegű, mint amelyet a Bíróság a 2017. szeptember 6-i Intel kontra Bizottság ítéletben (C-413/14 P, EU:C:2017:632) elutasított.
- 75 Harmadszor, ezen értelmezés a szóbeli bizonyítékok felvételére vonatkozó ítélkezési gyakorlattal is ellentétes. A fellebbező szerint ugyanis a szóbeli bizonyíték a közigazgatási eljárásokban csak azzal a feltétellel engedélyezett, ha a közigazgatási szervnek egy találkozó keretében szóban adott információt rendszerint hangfelvétel útján rögzítik és megőrzik, vagy jegyzőkönyvet felvéve írásban rögzítik.

- 76 Egyébiránt az 1/2003 rendelet előkészítő anyagaiból kitűnik, hogy az e rendelet 19. cikkének alapjául szolgáló egyik ok az volt, hogy lehetővé tegye szóbeli nyilatkozatok bizonyítékként való előterjesztését. Hasonlóképpen a 773/2004 rendelet előkészítő anyagaiból kitűnik, hogy a felvétel tartalmának a meghallgatott személy általi jóváhagyása arra irányult, hogy biztosítsák a nyilatkozatok pontosságát.
- 77 Ezt erősíti meg a 2006. évi engedékenységi közlemény 31. és 32. pontja is, amely előírja, hogy a rögzítési kötelezettség a Bizottság által összegyűjtött első szóbeli nyilatkozatoktól kezdve fennáll annak érdekében, hogy biztosítsák a beszerzett bizonyítékok pontosságát.
- 78 Negyedszer, a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 190. pontjában szereplő azon állítását, miszerint a valószínűsítő körülményekre kevésbé szigorú alaki követelmények vonatkoznak, mint a bizonyítékokra, az ítélezési gyakorlat egyáltalán nem támasztja alá, és annak ellentmond a Bizottságnak az engedékenység iránti kérelmek rögzítésére vonatkozó gyakorlata.
- 79 A Törvényszék által adott értelmezés összeegyeztethetetlen a jogalkotó azon szándékával, hogy a 773/2004 rendelet 19. cikke révén olyan jogalapot hozzon létre, amely lehetővé teszi a Bizottság számára szóbeli nyilatkozatoknak az eljárás irataihoz való csatolását azáltal, hogy a 773/2004 rendelet 3. cikkében olyan eljárási szabályokat ír elő, amelyek célja e nyilatkozatok pontosságának biztosítása.
- 80 Nem fogadható el, hogy a Bizottság a vizsgálatot megelőző szakaszban az 1/2003 rendelet 19. cikke rendelkezéseinek tiszteletben tartása nélkül gyűjthessen valószínűsítő körülményeket. Az ilyen értelmezés ugyanis lehetővé tenné a Bizottság számára, hogy bármilyen jogi kereten kívül és mindenfajta bírósági felülvizsgálattól függetlenül folytasson vizsgálatokat.
- 81 A fellebbező úgy véli, hogy bár a Bizottság jogosult arra, hogy harmadik felektől nem hivatalos úton információkat kapjon, azokra nem hivatkozhat anélkül, hogy tiszteletben tartaná az ezen információk hiánytalan és megbízható jellegét biztosítani hivatott alaki követelményeket.
- 82 Ötödször, a Törvényszék számára elismert azon lehetőség, hogy tanúkat kérdezzen ki, nem ellensúlyozhatja a kikérdezések rögzítésének hiányát.
- 83 Hatodszor, ami a Törvényszék által a megtámadott ítélet 201. pontjában tett, azon esetleges visszatartó hatásokra való hivatkozást illeti, amelyeket egy hivatalos kikérdezés gyakorolhat a tanúk információk szolgáltatására és jogsértések bejelentésére való hajlandóságára, a fellebbező szerint e hatások az információforrások névtelenségének biztosítása révén elkerülhetők. Ezenkívül, amint azt a fellebbező a Törvényszék előtt előadta, az állítólagos jegyzőkönyvek erős szabványjellege, az, hogy a Bizottság megtagadta az elkészítésük időpontjának közlését, továbbá a megállapított tárgyi tévedések kétségesé teszik azt, hogy e dokumentumok hűen tükrözik a ténylegesen lefolytatott megbeszéléseket.
- 84 Hetedszer a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatok meghozatalával kapcsolatos gyorsaság követelménye nem igazolhatja az alapvető jogok aránytalan megsértését. Ráadásul semmi nem akadályozza a szóbeli nyilatkozatok rögzítését, vagy legalábbis közvetlenül a kikérdezések után – az érintett vállalkozások által jóváhagyott – jegyzőkönyv felvételét.

- 85 Nyolcadszor az, hogy az 1/2003 rendelet 19. cikkének alaki követelményei nélkül beszerzett nyilatkozatok nem használhatók fel a jogsértés bizonyítékaként, a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozattal szembeni kereset esetén nem orvosolja a védelemhez való jog megsértését. E megoldás sértené a vizsgálatok hatékonyságát, mivel azt jelentené, hogy a helyszíni vizsgálatot megelőzően összegyűjtött szóbeli nyilatkozatok nem szolgálhatnak a jogsértés bizonyítására.
- 86 A fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 202. és 218. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság által benyújtott dokumentumok figyelembe vehetők a jogsértést megállapító határozatot alátámasztó, kellően komoly valószínűsítő körülmények fennállásának értékelése során, noha a szóbeli nyilatkozatok rögzítésére vonatkozó eljárási szabályokat nem tartották be. Következésképpen téves a Törvényszék azon megállapítása, miszerint a Bizottság rendelkezett az első jogsértésre utaló ilyen valószínűsítő körülményekkel. E megállapítás ugyanis kizárólag olyan dokumentumokon alapul, amelyek nem felelnek meg az 1/2003 rendelet 19. cikkében és a 773/2004 rendelet 3. cikkében előírt követelményeknek, amint az a megtámadott ítélet 250., 252., 253. és 256. pontjából kitűnik.
- 87 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.
- 88 Előzetesen a Bizottság kifejti, hogy a vizsgálat megindítása különbözik mind az akta megnyitásától, mind pedig az eljárásnak a 773/2004 rendelet 2. cikke értelmében vett megindításától. A vizsgálat megindítására akkor kerül sor, amikor a Bizottság a vizsgálati jogköreit először gyakorolja, és olyan intézkedést hoz, amely jogsértés elkövetését kifogásolja, és jelentős következményekkel jár az azzal gyanúsított jogalanyok helyzetére. Az akta megnyitása a Bizottság Versenypolitikai Főigazgatósága hivatalának azon belső aktusa, amelynek keretében a hivatal az ügynek számot ad, és amelynek egyetlen célja a dokumentumok megőrzése. Az eljárás megindítása azon időpontnak felel meg, amikor a Bizottság az 1/2003 rendelet III. fejezete alapján hozott határozat elfogadása érdekében a 773/2004 rendelet 2. cikke szerinti határozatot hoz.
- 89 Ennek felidézését követően a Bizottság elsősorban arra hivatkozik, hogy a megtámadott ítélet téves értelmezéséből ered a fellebbező azon érve, miszerint a Törvényszék ezen ítéletben megkülönböztetett két szakaszt, vagyis a hivatalos vizsgálat megindítását megelőző és az azt követő szakaszt. A fellebbező összekeveri a vizsgálat megindítását és az eljárás megindítását. Márpedig a megtámadott ítélet az 1/2003 rendelet 19. cikkének kizárólag a vizsgálat megindítása előtt történő, nem pedig az eljárásnak a 773/2004 rendelet 2. cikke értelmében vett megindítását megelőző hosszabb időszak során történő alkalmazásával kapcsolatos kötelezettségre vonatkozik.
- 90 Mindenesetre az eljárás két szakaszra, vagyis a vizsgálat megindítása előtti és utáni szakaszra történő felosztása nem okoz „feloldhatatlan fogalom meghatározási és elhatárolási problémákat”. Éppen ellenkezőleg, az az időpont, amikor a Bizottság először gyakorolja vizsgálati jogköreit, könnyen azonosítható, objektív kritériumnak minősül.
- 91 Másodsorban, a fellebbező állításával ellentétben, a Törvényszék által az eljárás e két szakasza között tett különbségtételt a Bíróság ítélkezési gyakorlata is alátámasztja. A megtámadott ítélet 191. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból ugyanis kitűnik, hogy a vizsgálat megindítása annak az időpontnak felel meg, amikor a Bizottság először gyakorolja vizsgálati jogköreit. A Törvényszék megközelítését megerősíti az 1/2003 rendelet 19. cikkének szövege, amely szerint az e cikk értelmében vett „kikérdezésnek” „a vizsgálat tárgyára vonatkozó információk beszerzés[ére]” kell irányulnia, amely vizsgálatot *per definitionem* ezt megelőzően kell megindítani. Amint azt e rendelet előkészítő munkálatai is megerősítik, e rendelkezés olyan

jogalapot képez, amely lehetővé teszi szóbeli nyilatkozatok „vizsgálat keretében” történő rögzítését annak érdekében, hogy azokat ne egyszerű valószínűsítő körülményként, hanem „bizonyítékként” lehessen bemutatni.

- 92 A Bizottság először is hozzáteszi, hogy nem releváns az, hogy a Törvényszék előtt azt állította, hogy a szállítók kikérdezéseiről készült jegyzőkönyvek az 1/2003 rendelet 19. cikke és a 773/2004 rendelet 3. cikke szerinti rögzítésnek minősülnek, mivel a Törvényszék ezen évről nem határozott.
- 93 Másodszor, a Törvényszék által a Bizottság vizsgálati jogköreinek első gyakorlását megelőző eljárási szakasz és az ezt követő szakasz között tett különbségtétel nem hasonlítható a Bíróság által a 2017. szeptember 6-i Intel kontra Bizottság ítéletben (C-413/14 P, EU:C:2017:632) elutasított, a hivatalos és nem hivatalos kikérdezések közötti különbségtételhez. Az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben arra a találkozási pontra, amellyel kapcsolatban a Bíróság megállapította, hogy a rögzítési kötelezettség alkalmazandó, a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatok meghozatalát követően került sor. Olyan vizsgálatra vonatkozott tehát, amelyet már megindítottak, és olyan bizonyítékok beszerzésére, amelyek terhelő vagy mentő bizonyítékok is lehetnek. Ezzel szemben a jelen ügyben a szállítók kikérdezéseire a vitatott határozat meghozatalát vagy bármely más bizonyításfelvételt megelőzően került sor. E kikérdezések tehát csak valószínűsítő körülmények gyűjtését érintették.
- 94 Harmadsorban, a fellebbező azon állításának, miszerint a helyszíni vizsgálatot megelőzően tett szóbeli nyilatkozatok beszerzésére vonatkozó alaki követelmények hiánya akadályozná a Törvényszéket abban, hogy a helyszíni vizsgálat arányosságára és szabályszerűségére vonatkozó bírósági felülvizsgálati jogkörét gyakorolja, ellentmond a valószínűsítő körülményeknek a Törvényszék által a jelen ügyben elvégzett felülvizsgálata, amely a vitatott határozat részleges megsemmisítéséhez vezetett. Ezenkívül, még ha valamely szóbeli tanúvallomást nem is rögzítettek, a Törvényszéknek az eljárási szabályzatának 94. cikke alapján lehetősége van tanúk meghallgatására.
- 95 Az 1/2003 rendelet és a 773/2004 rendelet alaki követelményeinek a vizsgálat megindítása előtti alkalmazása sértené a versenyjog Bizottság általi végrehajtását, mivel akadályozná a Bizottságot a szóban elhangzott valószínűsítő körülmények összegyűjtésében és felhasználásában. Annak megakadályozása, hogy a Bizottság a szóban elhangzott valószínűsítő körülményeket összegyűjtse, veszélyeztetné a vizsgálatok hatékonyságát, mivel késleltetné a helyszíni vizsgálatok időpontját.
- 96 A Bizottság hozzáteszi, hogy az uniós jogban a bizonyítékok szabad mérlegelésének, illetve a szabad bizonyításfelvételnek az elve érvényesül, amelyből az következik, hogy az egyetlen releváns tényező, amelyet a szabályszerűen benyújtott bizonyítékok bizonyító erejének értékelésekor meg kell vizsgálni, a bizonyítékok hitelessége (2018. szeptember 26-i Infineon Technologies kontra Bizottság ítélet, C-99/17 P, EU:C:2018:773, 65. pont). Ezenkívül valamely bizonyíték bizonyító erejének értékelésekor meg kell vizsgálni az abban szereplő információ valószínűségét, és figyelembe kell venni többek között a bizonyíték eredetét, készítésének körülményeit, címzettjét, valamint fel kell tenni a kérdést, hogy tartalma alapján értelmesnek és megbízhatónak tűnik-e (2019. június 12-i OY kontra Bizottság végzés, C-816/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:486, 6. pont). Ezen elvek annál is inkább alkalmazandók a valószínűsítő körülményekre, mivel azok bizonyító ereje *per definitionem* kisebb.

- 97 Negyedsorban a Bizottság először is azzal érvel, hogy nem releváns az, hogy a Bizottság a 2006. évi engedékenységi közleményében előírta, hogy az 1/2003 rendelet 19. cikke és a 773/2004 rendelet 3. cikke alapján rögzíteni kell a vizsgálati jogköreinek első gyakorlását megelőzően benyújtott, engedékenység iránti szóbeli kérelmeket.
- 98 Másodsorban a fellebbező azon érve, miszerint a megtámadott ítélet lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy a hivatalos vizsgálat megindítása előtt bármilyen jogi kereten kívül folytasson vizsgálatot, ezen ítélet téves értelmezésén alapul. Egyrészt a megtámadott ítélet csak a Bizottság vizsgálati jogköreinek első gyakorlását megelőző időszakra, nem pedig az eljárásnak a 773/2004 rendelet 2. cikke értelmében vett megindítását megelőző időszakra vonatkozik. Másrészt a valószínűsítő körülményeknek a bizonyítékokra vonatkozóktól kevésbé szigorú alaki követelményeknek való alávetése lehetővé teszi egyrészt a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozatok elfogadására irányadó gyorsasági követelménynek és a bizottsági vizsgálat hatékonyságának, másrészt pedig az érintett vállalkozások védelemhez való joga megőrzésének összeegyeztetését.
- 99 Harmadszor, a valószínűsítő körülményeknek a bizonyítékokra vonatkozóktól kevésbé szigorú alaki követelményeknek való alávetése nem veszélyezteti a vizsgálatok hatékonyságát. Egy olyan ténybeli elem ugyanis, amely nem tartja tiszteletben az 1/2003 rendelet és a 773/2004 rendelet formai követelményeit, még akkor is szolgálhat jogsértés bizonyítására, ha annak bizonyítékként való bizonyító ereje korlátozott.
- 100 Ötödsorban a Bizottság hangsúlyozza, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 201. pontjában csak mellékesen állapította meg azt, hogy súlyosan veszélyeztetné a jogsértő magatartások Bizottság általi felderítését és vizsgálati jogköreinek gyakorlását, ha a Bizottság a vizsgálat megindítását megelőzően köteles lenne minden szóbeli nyilatkozatot rögzíteni.

A Bíróság álláspontja

- 101 Második jogalapjában a fellebbező lényegében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 190. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem köteles betartani az 1/2003 rendelet 19. cikkének és a 773/2004 rendelet 3. cikkének együttesen értelmezett rendelkezéseiből eredő, a kikérdezések rögzítésére vonatkozó kötelezettséget azt megelőzően, hogy hivatalosan vizsgálatot indított volna, és élt volna a különösen az 1/2003 rendelet 18–20. cikkében ráruházott vizsgálati jogkörökkel.
- 102 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak szövegét, hanem azt a kontextust is figyelembe kell venni, amelybe illeszkedik, valamint azon jogi aktus céljait is, amelynek az a részét képezi (2022. augusztus 1-jei HOLD Alapkezelő ítélet, C-352/20, EU:C:2022:606, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 103 Először is az 1/2003 rendelet 19. cikke (1) bekezdésének magából a szövegből kitűnik, hogy e rendelkezés minden olyan kikérdezésre alkalmazandó, amely valamely vizsgálat tárgyára vonatkozó információk beszerzésére irányul (2017. szeptember 6-i Intel kontra Bizottság ítélet, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 84. pont).
- 104 A 773/2004 rendelet 3. cikke, amely az 1/2003 rendelet 19. cikkének (1) bekezdésén alapuló kikérdezéseket bizonyos alakosságok betartásától teszi függővé, nem pontosítja ez utóbbi rendelkezés hatályát.

- 105 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság kimondta, hogy az 1/2003 rendelet 19. cikkének (1) bekezdése és a 773/2004 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése értelmében a Bizottság köteles az általa megválasztott formában rögzíteni minden olyan kikérdezést, amelyet az 1/2003 rendelet 19. cikke alapján annak érdekében folytat le, hogy a vizsgálatának tárgyára vonatkozó információkat szerezzen be (lásd ebben az értelemben: 2017. szeptember 6-i Intel kontra Bizottság ítélet, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 90. és 91. pont).
- 106 Egyértelművé kell tehát tenni, hogy különbséget kell tenni a Bizottság által folytatott kikérdezések tárgyától függően, mivel csak azok a kikérdezések tartoznak az 1/2003 rendelet 19. cikke (1) bekezdésének hatálya alá, és következésképpen a rögzítési kötelezettség körébe, amelyek a Bizottság által folytatott vizsgálat tárgyára vonatkozó információk beszerzésére irányulnak.
- 107 Ennek tisztázását követően az 1/2003 rendelet 19. cikke (1) bekezdésének vagy a 773/2004 rendelet 3. cikkének szövegére alapított egyetlen tényező alapján sem vonható le az a következtetés, hogy e rögzítési kötelezettség alkalmazása attól a kérdéstől függene, hogy a Bizottság által lefolytatott kikérdezésre a vizsgálat hivatalos megindítását megelőzően a jogsértésre utaló valószínűsítő körülmények összegyűjtése érdekében, vagy pedig azt követően, a jogsértés bizonyítékainak beszerzése érdekében került-e sor.
- 108 E rendelkezések ugyanis egyáltalán nem írják elő, hogy a rögzítési kötelezettség alkalmazása attól a kérdéstől függene, hogy az annak tárgyát képező információk valószínűsítő körülménynek vagy bizonyítéknak minősíthetők-e. Ellenkezőleg, az 1/2003 rendelet 19. cikkének (1) bekezdésében szereplő „információk” kifejezés általános jellege miatt meg kell állapítani, hogy e rendelkezés megkülönböztetés nélkül mindkét említett kategóriára alkalmazandó.
- 109 Kétségtelen, hogy a „valószínűsítő körülmény” és a „bizonyíték” fogalma nem keverhető össze, mivel a valószínűsítő körülmény jellegénél fogva és a bizonyítéktól eltérően nem lehet elegendő egy adott tény bizonyításához.
- 110 Ugyanakkor a valószínűsítő körülménynek vagy bizonyítéknak minősítés nem az eljárás egy meghatározott szakaszától, hanem az érintett információk bizonyító erejétől függ, mivel az „összességükben” figyelembe vett, kellően komoly és egybehangzó valószínűsítő körülmények önmagukban bizonyíthatják a jogsértést, és felhasználhatók az EUMSZ 101. cikk alapján hozott végleges bizottsági határozatban (lásd ebben az értelemben: 2010. július 1-jei Knauf Gips kontra Bizottság ítélet, C-407/08 P, EU:C:2010:389, 47. pont).
- 111 Ennélfogva, amint arra a főtanácsnok a Les Mousquetaires és ITM Entreprises kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványának (C-682/20 P, EU:C:2022:578) 141. pontjában rámutatott, a kikérdezések rögzítésére vonatkozó kötelezettség nem függhet a beszerzett információk valószínűsítő körülménynek vagy bizonyítéknak minősítésétől, mivel ezen információk bizonyító erejét a Bizottság csak e kikérdezéseket követően, az eljárás ezt követő szakaszaiban tudja értékelni.
- 112 Egyébiránt az 1/2003 rendelet 19. cikkének (1) bekezdése és a 773/2004 rendelet 3. cikke azt sem írja elő, hogy a rögzítési kötelezettség alkalmazása az eljárás azon szakaszától függ, amelyben a kikérdezésekre sor kerül. Kétségtelen, hogy az 1/2003 rendelet 19. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az e rendelkezésen alapuló kikérdezések azok, amelyeket a vizsgálat tárgyára vonatkozó információk beszerzése céljából folytatnak, ami feltételezi, hogy vizsgálat van folyamatban. Ezzel szemben e rendelkezésből nem tűnik ki, hogy e kikérdezésekre a vizsgálat hivatalos megindítását

- követően, azaz – a Törvényszék által a megtámadott ítélet 190. pontjában meghatározottaknak megfelelően – azon időpontot követően kell, hogy sor kerüljön, amikor a Bizottság jogsértés elkövetését kifogásoló intézkedést hoz.
- 113 Másodszor, az 1/2003 rendelet 19. cikke (1) bekezdésének szövegkörnyezetét illetően meg kell állapítani egyrészt, hogy az említett cikk e rendeletnek a Bizottság vizsgálati jogköreire vonatkozó V. fejezetében szerepel. Márpedig e fejezet rendelkezéseinek alkalmazása nem feltétlenül függ attól, hogy ezen intézmény jogsértést kifogásoló intézkedést hozzon.
- 114 Így a Bizottság az említett rendelet 17. cikkének megfelelően ágazati vizsgálatokat folytathat le, amelyek nem teszik szükségessé ilyen jellegű intézkedések vállalkozásokkal szembeni előzetes meghozatalát.
- 115 Másrészt rá kell mutatni arra, hogy a 773/2004 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése, amely értelmében „[a]z eljárás megindítása előtt a Bizottság gyakorolhatja az [1/2003] rendelet V. fejezete szerinti vizsgálati hatáskörét”, megerősíti azt az értelmezést, amely szerint a Bizottságnak az említett fejezetben – többek között a 19. cikkben – felsorolt vizsgálati jogköreire vonatkozó rendelkezések alkalmazhatók a vizsgálat hivatalos megindítása előtt, ellentétben azzal, ami a megtámadott ítélet 193. pontjából következik.
- 116 Igaz, hogy a megtámadott ítélet 191. pontjában hivatkozott 2002. október 15-i Limburgse Vinyl Maatschappij és társai kontra Bizottság ítélet (C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P és C-254/99 P, EU:C:2002:582, 182. pont), valamint 2006. szeptember 21-i Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied kontra Bizottság ítélet (C-105/04 P, EU:C:2006:592, 38. pont) alapjául szolgáló ügyekben a Bíróság a Bizottság által versenyügyekben lefolytatott előzetes vizsgálat kezdeteként azt az időpontot jelölte meg, amikor ezen intézmény az uniós jogalkotó által ráruházott hatáskörrel élve jogsértés elkövetését kifogásoló olyan intézkedéseket hoz, amelyek jelentős hatással vannak a gyanúsított vállalkozások helyzetére.
- 117 Ugyanakkor az ezen ítéletek alapjául szolgáló ügyek a közigazgatási eljárás kezdő időpontjának meghatározására vonatkoztak annak felülvizsgálata céljából, hogy a Bizottság tiszteletben tartotta-e az észszerű határidő elvét. Márpedig e felülvizsgálat szükségessé teszi annak vizsgálatát, hogy ezen intézmény gondosan járt-e el attól az időponttól kezdve, amikor vizsgálat fennállásáról tájékoztatta az uniós versenyjog megsértésével gyanúsított vállalkozást.
- 118 Ezzel szemben ezen időpontot nem lehet figyelembe venni annak eldöntésekor, hogy a Bizottságnak mikortól kell betartania az 1/2003 rendelet 19. cikkének és a 773/2004 rendelet 3. cikkének együttesen értelmezett rendelkezéseiből eredő, a kikérdezések rögzítésére vonatkozó kötelezettséget. Amint ugyanis a főtanácsnok a Les Mousquetaires és ITM Entreprises kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványának (C-682/20 P, EU:C:2022:578) 150. pontjában megjegyezte, az ilyen kikérdezések során harmadik személyek által tett nyilatkozatok vonatkozhatnak valamely vállalkozásra, anélkül hogy utóbbinak erről tudomása lenne. Ennélfogva az említett időpont figyelembevétele a rögzítési kötelezettség – és az e rendelkezésekben a kikérdezett harmadik személyek és a gyanúsított vállalkozás érdekében előírt, e kötelezettséghez kapcsolódó eljárási garanciák – alkalmazásának elhalasztását jelentené mindaddig, amíg a Bizottság olyan intézkedést nem hoz, amelyben tájékoztatja e vállalkozást a vele szembeni gyanú fennállásáról. E halasztás miatt a harmadik személyekkel ilyen intézkedést megelőzően folytatott kikérdezések kikerülnének a kikérdezések rögzítésére vonatkozó kötelezettség és az azokra alkalmazandó eljárási garanciák hatálya alól.

- 119 Harmadszor és végül, ami az 1/2003 rendelet célját illeti, e rendelet (25) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy mivel a versenyszabályok megsértésének felderítése egyre nehezebbé válik, az 1/2003 rendelet 19. cikkének (1) bekezdése a Bizottság vizsgálati jogköreinek kiegészítésére irányul, lehetővé téve a Bizottság számára többek között azt, hogy kikérdezzen minden olyan személyt, aki hasznos információkkal rendelkezhet, és hogy e személyek nyilatkozatait rögzítse (lásd ebben az értelemben: 2017. szeptember 6-i Intel kontra Bizottság ítélet, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 85. pont). Márpedig az említett preambulumbekzdésben szereplő „[jog]sértés[ek] felderítése” kifejezés megerősíti azt az értelmezést, amely szerint a Bizottság által előzetes szakaszban annak érdekében folytatott kikérdezések, hogy a vizsgálat tárgyára vonatkozó valószínűsítő körülményeket gyűjtsön, szintén az 1/2003 rendelet 19. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartoznak.
- 120 Egyébiránt rá kell mutatni arra, hogy a 773/2004 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése értelmében a Bizottságnak lehetősége van arra, hogy a kikérdezéseket bármilyen formában rögzítse. A Bizottság tehát nem állíthatja érvényesen, hogy az, ha vele szemben rögzítési kötelezettséget írnak elő, megakadályozná őt abban, hogy olyan valószínűsítő körülményeket gyűjtsön össze és használjon fel, amelyek csak szóbeli formát ölthetnek, és veszélyeztetné a vizsgálatok hatékonyságát, mivel késleltetné a helyszíni vizsgálat időpontját. Ugyanígy a Bizottság nem állíthatja azt sem, hogy egy ilyen kötelezettség visszatartó hatású, mivel a Bizottságnak lehetősége van a kikérdezett személyek személyazonosságának védelmére.
- 121 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 190. pontjában úgy ítélte meg, hogy ki kell zárni az 1/2003 rendelet hatálya alól azokat a kikérdezéseket, amelyek során olyan valószínűsítő körülményeket gyűjtöttek össze, amelyek ezt követően valamely vállalkozással szemben helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat alapjául szolgáltak, azzal az indokkal, hogy ekkor még nem indult e rendelet V. fejezete értelmében vett vizsgálat, mivel a Bizottság nem hozott olyan intézkedést, amely e vállalkozás által elkövetett jogsértést kifogásolt. Annak eldöntése érdekében, hogy e kikérdezések e rendelet hatálya alá tartoztak-e, a Törvényszéknek meg kellett volna vizsgálnia, hogy tartalmukra és összefüggéseikre figyelemmel azok célja a vizsgálat tárgyára vonatkozó információk beszerzése volt-e.
- 122 A jelen ügyben, amint az a megtámadott ítélet 202. pontjából kitűnik, a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a szállítók kikérdezéseiből származó valószínűsítő körülmények nem utasíthatók el eljárási szabálytalanság miatt azzal az indokkal, hogy nem tartották be az 1/2003 rendelet 19. cikkében és a 773/2004 rendelet 3. cikkében előírt rögzítési kötelezettséget, többek között azért, mert e kikérdezésekre az 1/2003 rendelet szerinti vizsgálat megindítása előtt került sor, és mert nem tartalmaztak semmilyen, a fellebbező – és *a fortiori* a szállítók – által elkövetett jogsértésre vonatkozó kifogást.
- 123 Márpedig, amint arra a főtanácsnok a Les Mousquetaires és ITM Entreprises kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványának (C-682/20 P, EU:C:2022:578) 155. pontjában rámutatott, e tekintetben elegendő megjegyezni, hogy amikor a Bizottság olyan kikérdezéseket folytat le, amelyek tárgya előre meg van határozva, és amelyek célja nyíltan az, hogy információkat szerezzen egy adott piac működéséről és e piac szereplőinek magatartásáról az esetleges jogsértő magatartások felderítése vagy az ilyen magatartások fennállásával kapcsolatos gyanújának alátámasztása érdekében, akkor a Bizottság az 1/2003 rendelet 19. cikke szerinti, nyilatkozatok felvételére vonatkozó jogkörét gyakorolja.

- 124 Következésképpen a szállítók kikérdezései az 1/2003 rendelet 19. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartoztak, és a Bizottság e nyilatkozatokat a 773/2004 rendelet 3. cikkének megfelelően köteles lett volna rögzíteni.
- 125 Ebből következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 202. pontjában úgy ítélte meg, hogy az 1/2003 rendelet 19. cikkében és a 773/2004 rendelet 3. cikkében előírt rögzítési kötelezettség a szállítók kikérdezéseire nem alkalmazandó, és hogy az e kikérdezésekből származó valószínűsítő körülményeket nem jellemzi eljárási szabálytalanság.
- 126 A fentiek összességéből következik, hogy a második jogalap megalapozott, következésképpen a fellebbezésnek helyt kell adni, és a megtámadott ítélet rendelkező részének 2. pontját hatályon kívül kell helyezni anélkül, hogy a fellebbezés harmadik jogalapjáról határozni kellene. Következésképpen a megtámadott ítélet rendelkező részének a költségek viselésére vonatkozó 3. pontját is hatályon kívül kell helyezni.

A Törvényszékhez benyújtott keresetről

- 127 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdése szerint a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet érdemben maga is eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi.
- 128 A jelen ügyben ez a helyzet áll fenn.
- 129 Meg kell tehát vizsgálni a fellebbező által a magánlakás sérthetlenségéhez való jog megsértésére vonatkozó jogalapja keretében a Törvényszék előtt felhozott kifogást, amely lényegében azon alapul, hogy a szállítók kikérdezéseiből eredő valószínűsítő körülményeket el kell utasítani amiatt, hogy a Bizottság nem tartotta tiszteletben az 1/2003 rendelet 19. cikkét és a 773/2004 rendelet 3. cikkét.
- 130 E kifogás alátámasztása érdekében a fellebbező azt állítja, hogy a szállítók kikérdezéseiről készült jegyzőkönyvek nem e rendelkezések követelményeinek megfelelő felvételek, hanem a Bizottság által a szállítókkal folytatott megbeszélések ezen intézmény általi egyoldalú rekonstrukciói voltak.
- 131 A Bizottság ezzel szemben úgy érvel, hogy a rögzítési kötelezettségének eleget tett azáltal, hogy olyan részletes jegyzőkönyveket készített, amelyek hűen tükrözik a szállítók nyilatkozatainak tartalmát, és azokat hivatalos azonosítószámmal ellátva az aktához csatolta. Az ilyen típusú jegyzőkönyv a rögzítés egyik formájának minősül, amelynek megválasztását a 773/2004 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése ugyanúgy biztosítja a Bizottság számára, mint az audio-, illetve audiovizuális felvétel vagy szó szerinti átírat formájában történő rögzítést.
- 132 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a 773/2004 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének első mondata, amely pontosítja, hogy „[a] Bizottság a kikérdezett személy nyilatkozatait bármilyen formában rögzítheti”, magában foglalja, hogy ha a Bizottság a kikérdezett személy hozzájárulásával úgy dönt, hogy az 1/2003 rendelet 19. cikkének (1) bekezdése alapján kikérdezést folytat le, köteles e kikérdezést teljes egészében rögzíteni, a rögzítés formáját illetően a Bizottságnak biztosított választási lehetőség sérelme nélkül (2017. szeptember 6-i Intel kontra Bizottság ítélet, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 90. pont).

- 133 Ezenkívül a 773/2004 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második és harmadik mondatából kitűnik, hogy a Bizottságnak a felvétel egy példányát jóváhagyás céljából hozzáférhetővé kell tennie a kikérdezett személy számára, és szükség esetén határidőt tűz ki, amelyen belül e személy közölheti vele a nyilatkozattal kapcsolatos helyesbítéseit.
- 134 A jelen ügyben a Bizottság nem állította, és *a fortiori* nem is bizonyította, hogy jóváhagyás céljából hozzáférhetővé tette a szállítók számára az általa felvett jegyzőkönyveket.
- 135 Márpedig a Bizottsággal szemben az 1/2003 rendeletnek a 773/2004 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. cikkében előírt azon kötelezettség, hogy a felvétel egy példányát jóváhagyás céljából tegye hozzáférhetővé a kikérdezett személy számára, többek között a kikérdezett személy által tett nyilatkozatok eredetiségének biztosítására irányul, mivel garantálja, hogy e nyilatkozatokat ténylegesen neki kell tulajdonítani, és hogy azok tartalma hűen és teljes egészében az említett nyilatkozatokat, nem pedig azok Bizottság általi értelmezését tükrözi.
- 136 Ennélfogva egy olyan valószínűsítő körülményt, amely a Bizottság által anélkül beszerzett nyilatkozaton alapul, hogy tiszteletben tartotta volna ezen, az 1/2003 rendeletnek a 773/2004 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. cikkében előírt követelményt, elfogadhatatlannak kell tekinteni, következésképpen azt el kell utasítani.
- 137 Ennélfogva nem tekinthető úgy, hogy e tisztán belső jellegű jegyzőkönyvek teljesítik a 773/2004 rendeletnek az 1/2003 rendelet 19. cikkének hatálya alá tartozó kikérdezésekre alkalmazandó 3. cikkének (3) bekezdésében foglalt követelményeket.
- 138 E megállapítást nem kérdőjelezheti meg a Bizottságnak a jelen ítélet 96. pontjában összefoglalt, a 2018. szeptember 26-i Infineon Technologies kontra Bizottság ítélet (C-99/17 P, EU:C:2018:773) 65–69. pontjára alapított érvelése.
- 139 A Bíróság kétségek nélkül kimondta, hogy az uniós jogban a bizonyítékok szabad mérlegelésének elve érvényesül, amelyből az következik, hogy az egyetlen releváns tényező, amelyet a szabályszerűen benyújtott bizonyítékok bizonyító erejének értékelésekor meg kell vizsgálni, az a bizonyítékok hitelessége, és hogy következésképpen a bizonyítékok bizonyító erejét átfogóan kell értékelni, így pusztán a bizonyíték eredetiségével kapcsolatos, alá nem támasztott kételyek felvetése nem elegendő a bizonyíték hitelességének kétségbe vonásához (2018. szeptember 26-i Infineon Technologies kontra Bizottság ítélet, C-99/17 P, EU:C:2018:773, 65–69. pont).
- 140 Ugyanakkor az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben az a bizonyíték, amelynek eredetiségét megkérdőjelezték, egy vállalkozás belső elektronikus levele volt, nem pedig a Bizottság által beszerzett, az 1/2003 rendeletnek a 773/2004 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. cikkét sértő módon rögzített nyilatkozat volt.
- 141 Így a bizonyítékok szabad mérlegelésének elvére nem lehet hivatkozni annak érdekében, hogy a Bizottság által az 1/2003 rendelet 19. cikke alapján beszerzett nyilatkozatok kikerüljenek a rögzítésre alkalmazandó eljárási szabályok alól. E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a valószínűsítő körülmények összegyűjtésével kapcsolatos szabálytalanságnak az 1/2003 rendeletnek a 773/2004 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. cikkére tekintettel való megállapítása azzal jár, hogy a Bizottság e valószínűsítő

körülményeket az eljárás további részében nem használhatta volna fel (lásd analógia útján: 2015. június 18-i Deutsche Bahn és társai kontra Bizottság ítélet, C-583/13 P, EU:C:2015:404, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 142 A jelen ügyben, mivel – amint arra a főtanácsnok a Les Mousquetaires és ITM Entreprises kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványának (C-682/20 P, EU:C:2022:578) 208. pontjában rámutatott – a szállítók kikérdezéseiből származó információk képezték a vitatott határozat alapjául szolgáló valószínűsítő körülmények lényegét, és mivel azokat a 773/2004 rendelet 3. cikkében előírt rögzítési kötelezettség be nem tartása miatt eljárási szabálytalanság jellemzi, meg kell állapítani, hogy a Bizottság a vitatott határozat elfogadásának időpontjában nem rendelkezett olyan kellően komoly valószínűsítő körülményekkel, amelyeket jogszerűen használhatta volna fel, és amelyek alátámasztották volna az e határozat 1. cikkének a) pontjában említett feltételezéseket. A fenti megfontolások összességére tekintettel az említett határozatot teljes egészében meg kell semmisíteni.

A költségekről

- 143 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.
- 144 E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése szerint – amelyet az említett szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Bizottságot, mivel pervesztes lett, a fellebbező kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül a fellebbező részéről a jelen fellebbezés keretében felmerült költségek viselésére. Egyébiránt, mivel a vitatott határozatot meg kell semmisíteni, a Bizottságot kötelezni kell a fellebbező részéről az elsőfokú eljárás során felmerült valamennyi költség viselésére is.
- 145 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (4) bekezdése szerint, ha nem az elsőfokú eljárásban beavatkozó fél terjesztette elő a fellebbezést, az elsőfokú eljárásban beavatkozó felet csak akkor lehet a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére kötelezni, ha részt vett a Bíróság előtti eljárás írásbeli vagy szóbeli szakaszában. Ha e fél részt vesz az eljárásban, a Bíróság dönthet úgy, hogy e fél maga viseli saját költségeit. Mivel az elsőfokú eljárásban beavatkozó félként részt vevő Tanács részt vett a Bíróság előtti eljárás írásbeli és szóbeli szakaszában, úgy kell határozni, hogy maga viseli mind a fellebbezési eljárással, mind pedig az elsőfokú eljárással összefüggésben felmerült saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszéke 2020. október 5-i Intermarché Casino Achats kontra Bizottság ítélete (T-254/17, nem tették közzé, EU:T:2020:459) rendelkező részének 2. pontját hatályon kívül helyezi.**
- 2) A Bíróság az Európai Unió Törvényszéke 2020. október 5-i Intermarché Casino Achats kontra Bizottság ítélete (T-254/17, nem tették közzé, EU:T:2020:459) rendelkező részének 3. pontját hatályon kívül helyezi, amennyiben a Törvényszék a költségekről határozott.**

- 3) **A Bíróság az Intermarché Casino Achats-t és a közvetlen vagy közvetett irányítása alatt álló valamennyi társaságot az 1/2003/EK tanácsi rendelet 20. cikkének (1) és (4) bekezdése értelmében helyszíni vizsgálat tűrésére kötelező, 2017. február 9-i C(2017) 1056 final bizottsági határozatot (AT.40466 – Tute 1) megsemmisíti.**
- 4) **A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi saját költségein felül az Intermarché Casino Achats SARL részéről mind az elsőfokú eljárásban, mind pedig a fellebbezési eljárásban felmerült költségek viselésére.**
- 5) **Az Európai Unió Tanácsa maga viseli mind az elsőfokú eljárással, mind pedig a fellebbezési eljárással kapcsolatos költségeit.**

Aláírások